

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 56407-06-20 פלונית נ' אלמוני ואח'

תיק חיצוני:

לפני הרכב השופטים:

כב' השופטת ברכה בר-זיו [אב"ד]
כב' השופטת עפרה אטיאס
כב' השופט ניצן סילמן

בעניין: פלונית

(להלן: "הקטינה")

ובעניין: אלמונית

ע"י הסיוע משפטי

(להלן: "המערערת")

נגד

ובעניין: פלוני

(להלן: "המשיב")

1

2

פסק דין

3

4 ערעור על פסק דינו של ביהמ"ש לענייני משפחה בחיפה (כב' השופטת גורביץ-שינפלד) מיום
5 25.4.20 בעניין מזונות בתם הקטינה של הצדדים ומזונות משקמים (בתיק תלה"מ - 01-26969
6 18 ובתיק תלה"מ 18-03-29275).

7

8 רקע עובדתי –

9 1. הצדדים בני זוג לשעבר, המערערת יהודייה והמשיב חסר דת, נישאו זל"ז בפראג ביום

10 2.4.15, נפרדו בחודש 1/17 ונישואיהם הותרו ביום 24.10.17. לאחר פרידת הצדדים התברר

11 כי המערערת הרתה, ולצדדים נולדה בת משותפת ביום 10.10.17.

12 2. משנת 2012, לאחר שחרורו של המשיב משירות צבאי חובה, התגוררו הצדדים יחד

13 בשכירות בדירה ברח' לאון בלום בחיפה, הרשומה ע"ש אחיו של המשיב. המערערת נקטה

14 הליך רכושי בגין הזכויות בדירה.

15 3. ביום 6.11.18 ניתן פסק דין לפיו משמורת הקטינה תהא בידי האם. זמני שהות הקטינה עם

16 האב מתקיימים ללא לינה, בימים שני ורביעי, ובימי שישי או שבת אחת לשבועיים לסירוגין

17 (בתקופת לימודי הנתבע בימי חמישי).

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 56407-06-20 פלוגית נ' אלמוני ואח'

תיק חיצוני:

4. מסגרת תביעת המזונות טענה המערערת כי הצדדים מהלך חייהם המשותפים התגוררו בדירת אמו של המשיב, שרכישה מומנה חלקית ע"י בני הזוג; בחודש 1/17 התגלע סכסוך בין הצדדים והמשיב דרש מהמערערת לעזוב את הדירה; בתקופת ההיריון המשיב לא תמך כלכלית במערערת וסירב להשתתף בהוצאות הקטינה.
- אשר להכנסות הצדדים, טענה המערערת שאינה עובדת והכנסתה היחידה היא קצבת הבטחת הכנסה וקצבת ילדים; עד חודש 7/17, עבדה כמוכרת בחנות ומשכורתה עמדה על סך של 4,100 ₪ נטו לחודש; המערערת מתגוררת עם הקטינה בדירת אמה; המשיב עובד כאחראי משמרת מאבטחים ומשתכר סך של 10,000 ₪ נטו לחודש, מתגורר בדירת אמו ואין לו הוצאות מדור.
- לטענת המערערת, מהלך חייהם המשותפים נשא המשיב ברוב הוצאות המחיה, משכורתה הופקדה לחשבוננו והצדדים חיו ברמת חיים גבוהה מהממוצע.
- המערערת טענה בכתב התביעה כי מזונות הקטינה עומדים על סך 2500 ₪, סכום הכולל מדור בסך 1200 ₪ ודמי טיפול בסך 1200 ₪. בהמשך נטען כי צרכי הקטינה כולל מדור והוצאות מדור עומדים על סך של 5000 ₪.
- המערערת עתרה לחיוב המשיב בדמי מזונות בסך 2500 ₪, מדור בסך 1200 ₪ ודמי טיפול בסך 1200 ₪, וכן חיובו בכל ההוצאות הרפואיות החריגות והוצאות חינוך.
5. המשיב מנגד טען כי הצדדים ניהלו מערכת יחסים במשך כ- 8 שנים, החל מסמוך למועד תום לימודיהם בבית הספר התיכון ומשך שירותו הצבאי; בשנת 2014, לאחר שחרורם משירות צבאי חובה, שכרו הצדדים דירה; הרקע לקרע היא העובדה שבשנת 2014, התברר כי המערערת נטלה הלוואה עבור דודתה שהוחזרה מכספי הצדדים, ללא ידיעתו והסכמתו, ועל כן נפרדו למשך כ- 6 חודשים; הצדדים שבו לחיות יחד, ובשנת 2015, ביקשה המערערת ליטול עבור דודתה הלוואה נוספת, אולם המשיב סירב, ובחודש 1/17 התברר כי נטלה הלוואה נוספת בסך 40,000 ₪ עבור הדודה, והצדדים נפרדו.
- אשר להכנסות הצדדים, טען המשיב כי המערערת עבדה במקום קבוע במשך 9 שנים ושכרה האחרון היה בסך של 5,000 ₪ נטו לחודש; הוא עובד בשכר שעתי של 42 ₪, במחלקת הביטחון ובהיקף משרה מלאה שכרו עומד על כ- 7,800 ₪ ברוטו; המערערת הסתירה בתביעתה כי המשיב משלם 1,200 ₪ לחודש עבור מזונות הקטינה; אין למערערת הוצאות מדור מאחר והיא מתגוררת בבית אמה.
- המשיב הכחיש כי הצדדים חיו ברמת חיים גבוהה, וטען כי נסעו פעם אחת לצ'יכיה לשם חתונתם ונסיעה זו מומנה על ידי אמו; הצדדים לא שילמו עבור רכישת הדירה בה התגוררו, השייכת לאחיו, ובתקופת מגוריהם שילמו 3,000 ₪ לחודש בגין דמי שכירות.
- המשיב הודיע כי כפוף להוצאות מדור בפועל, מסכים לשאת בשיעור של 30% ממדור הקטינה; צרכי הקטינה נטענו על דרך ההפרזה, והמשיב העריכם בסך 1500 ₪ לחודש, וטען כי לאור פערי שכר יש לחייבו בשיעור של 60% ממזונותיה; אשר לדמי טיפול, נטען כי האם

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 56407-06-20 פלוגית נ' אלמוני ואח'

תיק חיצוני:

- 1 בחופשת לידה ולאחר מכן הקטינה תשהה במסגרת חינוכית ועל כן האם לא זכאית לדמי
2 טיפול.
- 3 6. ביום 6.12.17, מסגרת הליך י"ס, הועמדו מזונות זמניים על סך 1200 ₪, וחויב המשיב ב
4 60% מהוצאות חינוך ורפואה. הוראות אלו נותרו על כנם גם בהחלטת ביהמ"ש קמא מיום
5 20.2.18 בבקשה למזונות זמניים, וגם לאחר הדיון מיום 24.5.18.
- 6 אשר לעתירת המערערת לדמי טיפול, נקבע כי מאחר והקטינה נרשמה לפעוטון החל מחודש
7 09/2018, אין לחייב המשיב בדמי הטיפול.
- 8 7. בסיכומיה עתרה המערערת לחיוב המשיב בדמי מזונות בסך 1700 ₪, 30% מהוצאות מדור
9 ואחזקתו, 1200 ₪ דמי טיפול ממועד הלידה ועד חודש 10/18 ו 2/3 מכל הוצאות חינוך
10 ורפואה. המשיב בסיכומיו עתר כי מזונות הקטינה יעמדו על סך של 750 ₪ לכל אחד
11 מהצדדים, וחלוקה שווה בגין הוצאות חריגות.
- 12 **עיקר הכרעת ביהמ"ש קמא –**
- 13 8. קביעת שיעור המזונות תעשה בשלושה שלבים: שלב ראשון - קביעת צרכיו של הקטין ;
14 שלב השני – חיוב בהתאם ליחס ההכנסות הפנויות ; שלב שלישי, שלב "הקופה המשותפת"
15 התשלום לקופה המשותפת יכול ויעשה בכסף ויכול ויעשה בעין, בשווה כסף. במקרה זה,
16 חלוקת זמני השהות תובא בחשבון כתשלום בעין לקופה המשותפת.
- 17 באופן זה, מחילים את הוראת סעיף 3א' לחוק כמצוות המחוקק וגם מביאים בחשבון את
18 החלוקה בפועל של זמני השהות – וכך יש להלך במקרה כאן.
- 19 9. תביעת מזונות היא תביעה כספית שיש להוכיח ככל תביעה אחרת. כאשר צרכי הקטין לא
20 הוכחו, מוסמך בית המשפט לאמוד את צרכיו על פי ניסיון החיים ויכולות הצדדים. כיום,
21 נאמדים צרכים אלו בסך של 1,600 – 2,250 ₪ לחודש.
- 22 10. המערערת לא הסבירה מדוע במקרה כאן צרכי הקטינה, שאינה בעל צרכים מיוחדים עולים
23 על סכומים אלו ולמעשה מחקירתה עלה כי טענותיה נטענו בעלמא, ללא ביסוס ועל דרך
24 ההפרכה. המערערת הגדילה לעשות וצירפה לתצהירה העתקי קבלות של רכישות שלא נעשו
25 עבור הקטינה. המערערת בסיכומיה ביקשה להסביר התנהלותה זו וגם צירפה מסמכים
26 נוספים – אך ביהמ"ש קמא דחה ניסיונה זה, משלא ניתן לצרף לסיכומים ראיות חדשות
27 או לאפשר העלאת טענות עובדתיות שלא הייתה לצד שכנגד אפשרות לחקור עליהן.
- 28 11. עוד יש להוסיף כי ההורים צעירים, בשנות ה-20 לחייהם, בתחילת דרכם, ולא רק שלא
29 הובאה ראייה לביסוס טענת המערערת כי הצדדים חיו ברמת חיים גבוהה אלא שמוטב היה
30 שטענה זו לא הייתה נטענת – שכן הוכח כי ההפך הוא הנכון, הצדדים אך סיימו שירות
31 צבאי חובה, התגוררו בשכירות ועבדו בעבודת מזדמנות בשכר מינימום. זאת ועוד, אין
32 מדובר בקטין שנולד וגדל ברמת חיים מסוימת שלה הורגל, הואיל והקטינה נולדה
33 למציאות בה הוריה חיים בנפרד, כל אחד בהתאם ליכולתו.
- 34 נוסף על כך, נמצאו סתירות רבות בעדות המערערת ולא ניתן היה לתת אמון כלל בעדותה.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 56407-06-20 פלונית נ' אלמוני ואח'

תיק חיצוני:

12. על כן, נקבע כי טענות המערערת אשר לגובה צרכי הקטינה, נטענו על דרך ההפרזה וללא אסמכתאות מתאימות, או עדכניות, וביהמ"ש קמא אמד צרכיה על סך 1600 ₪ לחודש.
13. אשר למדור, במהלך חקירת המערערת נשאלה מדוע נתבע מדור, וב"כ השיבה **"במידה והתובעת תרצה לצאת"** - הכוונה לצאת מדירת הוריה. אמירה זו דינה כעדות לפיה למערערת אין הוצאות מדור. גרסה זו השתנתה בהמשך והמערערת בחקירתה העידה כי היא משלמת מדור להוריה, אלא שלא ניתן היה לתת אומן בגרסתה. תשובות המערערת בחקירתה לא הותירו רושם מהימן וכב' השופטת קמא לא נתנה בהן אומן. כמו כן, לא צורפו קבלות/אסמכתאות בדבר תשלום המדור הנטען.
- לאור האמור, נקבע כי כל עוד המערערת אינה מציגה הסכם שכירות תקף בדירה שאינה דירת הוריה או הוצאה בגין פירעון משכנתא – אין לחייב את המשיב בתשלום מדור ואחזקתו.
14. **הכנסות המערערת** – בפתח דיון הבאת הראיות התברר, במפתיע, כי ביום 14.10.18 המערערת שבה לעבודתה. המערערת הציגה סיכום שימוע של מעסיקה, אשר מועדו מספר ימים לאחר שובה לעבודה (11.11.18) ונכתב בו כי בשל היעדרותה, הנובעת ממחלת הקטינה, עבודתה תימשך 6 חודשים ובחלוף תקופה זו ישקלו צעדי המשך. המעסיק לא הובא לעדות על מנת להסביר את המסמך ותוכנו, ובהעדר הסבר סבר ביהמ"ש קמא כי אין ליתן משקל למסמך, שתוכנו מעלה חשש כי נערך לשם ההליך.
15. עובר לחזרתה לעבודה קיבלה המערערת קצבת הבטחת הכנסה בסך של 1,706 ₪. לאחר חזרתה לעבודה, על פי תלושי שכר, שכרה הממוצע לחודשים 11/18-10/19 היה 2,331.5 ₪ נטו, ומדפי חשבון הבנק עלה כי שכרה הממוצע באותה העבודה בשנה שקדמה לפרידת הצדדים עמד על 5,372 ₪ נטו.
16. המערערת טענה כי היא נושאת בסך של 1000 ₪ לחודש בגין החזר הלואה. אולם, ההלוואה ניטלה עבור דודתה, כך שאין להפחית החזרה מהכנסתה הפנויה.
17. המערערת לא הציגה הסבר מניח את הדעת מדוע שכרה פחת ומדוע אינה עובדת מעבר ל-4 שעות עבודה או כמזכירה רפואית – שזו הכשרתה, בפרט כאשר הקטינה במעון.
- יתר על כן, בסיכומיה טענה המערערת כי מעדיפה להמשיך לעבוד במשרתה המצומצמת מבחירה – על מנת לקבל השלמת הכנסה תחת שכר גובה יותר. על כן, אף אם שכרה של המערערת נמוך כטענתה, יש להוסיף לכך קצבת הבטחת הכנסה.
18. הרושם שהתקבל הוא כי המערערת לא גילתה את כל העובדות הרלוונטיות הנוגעות להשתכרותה ועבודתה. עם זאת, ביהמ"ש קמא הניח כי לאור גיל הקטינה, היקף משרתה כזבנית פחת באופן כזה או אחר. על כן ובשים לב להכשרתה, הועמדה יכולת השתכרות המערערת על סך 5000 ₪ ונכון לעת זו גם הכנסתה הפנויה.
19. **הכנסות המשיב** – המשיב עובד כמאבטח. עפ"י תלושי שכר עד חודש 10/18 עמדה הכנסתו הממוצעת על כ- 10,000 ₪ נטו. לאחר שהחל לימודי תואר ראשון, הקטין המשיב משרתו

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 56407-06-20 פלונית נ' אלמוני ואח'

תיק חיצוני:

- 1 והכנסתו פחתה לממוצע של 4500 ₪ נטו, אולם בסיכומיו טען כי חרף לימודיו, שכרו הוא
2 בסך של כ-9,500 ₪ נטו לחודש מאחר ועובד משמרות לילה וסופי שבוע. מתלושי שכר
3 לחודשים 11/18-10/19 עולה כי שכרו הממוצע היה בסך של 10,473 ₪ נטו.
4 20. אשר להוצאותיו, נטען ע"י המשיב כי הוא נושא בהוצאות לימודיו בסך של כ- 2625 ₪
5 לחודש, והוצאות מדור בתשלום שכירות לאמו בסך של 2830 ₪. לא הוצג הסכם שכירות
6 אך ביהמ"ש קמא נתן אמון בעדותו, שהייתה כנה וקוהרנטית. על כן הכנסתו הפנויה
7 הועמדה על סך של 7500 ₪ לחודש.
8 21. לאור האמור, יחס הכנסות הצדדים 40-60% לטובת המשיב.
9 22. זמני השהות מצומצמים ואינם כוללים לינה, ועל פי תסקיר אחרון טרם הגיעה השעה
10 להרחבתם. ביהמ"ש קמא העיר כי הרושם שהמשיב אינו עושה מאומה להרחבת זמני
11 השהות ושיפור התקשורת מול האם.
12 23. זמני השהות המצומצמים, אינם מפחיתים מנטל הגידול המוטל על האם. על כן, אין בהם
13 כדי להפחית מחיוב מי מהצדדים על ידי תשלום בעין.
14 24. שעה שהועמדו צרכי הקטינה על סך 1,600 ₪ לחודש, הרי שעל האב לשלם סך של 960 ₪
15 לחודש עבור מזונותיה השוטפים. יחד עם זאת, בנסיבות כאן, כאשר כל נטל הגידול על
16 כתפי האם, ולמרות שהקטינה שוהה בפעוטון, הועמד חיובו של האב במזונות הקטינה על
17 סך 1100 ₪ כל עוד אינו מחויב במדור. מעת שחל תשלום מדור, יפחת החיוב לסך של 960
18 ₪ בצירוף מדור.
19 25. דמי טיפול - החל מחודש 9/18 הקטינה שוהה בפעוטון מהשעה 07:00 ועד השעה 18:00.
20 משמעות הדבר כי החל ממועד זה אין לחייב המשיב בדמי הטיפול, שכן, הדבר יהווה כפל
21 תשלום. מנגד, בתקופה שקדמה לכך, כאשר כל נטל הטיפול בקטינה היה על האם לבדה,
22 יש לחייב האב בדמי טיפול.
23 26. על כן, בגין התקופה ממועד הגשת התביעה ועד חודש 8/18 כולל, הוערך החיוב בגין דמי
24 טיפול על סך 500 ₪ לחודש. עתירת המערערת לדמי טיפול מחודש 09/18 ואילך, נדחתה.
25 27. סיכום של דבר –
26 א. החל ממועד פסה"ד ישלם האב דמי מזונות בסך של 1,100 ₪ לחודש. כפוף להצגת
27 הסכם שכירות תקף/ הסכם הלוואת משכנתא תקף ומגורים בפועל בדירה שאינה
28 דירת הורי המערערת, ישלם המשיב סך השווה לשיעור של 30% משכר הדירה/
29 משכנתא ולא יותר מסך של 750 ₪. **ככול שהאב יחל לשאת בתשלום מדור, יפחת**
30 **סכום המזונות השוטף לסך של 960 ₪.**
31 ב. החל ממועד הגשת התביעה, יישאו הצדדים בחלוקה בשיעור של 40% המערערת
32 ו-60% המשיב בהוצאות רפואיות חריגות, והוצאות חינוך. כל הוצאה חריגה
33 אחרת שלא צוינה בפסק, יישאו בה הצדדים בחלקים שווים **ובלבד** ששניהם
34 הסכימו.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 56407-06-20 פלוגית נ' אלמוני ואח'

תיק חיצוני:

- 1 ג. עד פסה"ד תעמוד בתוקפה ההחלטה למזונות זמניים.
- 2 ד. החל ממועד הגשת התביעה ועד לחודש 08/2018 ישלם האב דמי טיפול בסך 500
- 3 ש"ח לחודש.
- 4 **התביעה למזונות משקמים –**
- 5 28. המערערת טענה כי במהלך החיים המשותפים, הצדדים חיו ברמת חיים גבוהה; המשיב
- 6 נשא ברוב הוצאות המחיה והם הרבו לבלות ולנסוע לחו"ל; מעת הנישואין, הפקידה
- 7 המערערת שיעור של 90% ממשכורתה בחשבון המשיב ממנו שולמה אחזקת הדירה;
- 8 התנהלות זו גרמה למערערת לאבד עצמאותה הכלכלית והיא נותרה ללא כסף לצרכיה
- 9 הבסיסיים. המערערת עתרה לתשלום מזונות משקמים בסך 3000 ש"ח למשך 60 חודשים.
- 10 29. המשיב טען כי חיי הנישואין נמשכו 21 חודשים; הצדדים הכירו עת המערערת הייתה בת
- 11 17 ולמדה בתיכון. לאחר שחרורם מהצבא, בשנת 2012 עברו הצדדים להתגורר יחד ונפרדו
- 12 למשך חצי שנה בשנת 2014; לא נוצרה תלות כלכלית בין בני הזוג, לא נגרמו הפסדים
- 13 ליכולת ההשתכרות של המערערת עקב הקשר והיא לא סבלה חרפת רעב; המערערת
- 14 משתכרת 30 ש"ח לשעה והמשיב 42 ש"ח לשעת עבודה; התביעה הוגשה שנה וחודשיים לאחר
- 15 הפרידה ובכל התקופה המערערת עבדה באותו מקום עבודה, ובחרה לא לעבוד כמזכירה
- 16 רפואית חרף הכשרתה.
- 17 30. ביהמ"ש קמא קבע כי המערערת לא עמדה בנטל להוכיח כי בתקופת יחסיהם המשיב
- 18 הסכים או הבטיח או לקח על עצמו להמשיך לפרנסה. לא היה הדבר לא בכתב ולא מכללא.
- 19 יתר על כן המערערת לא עמדה בנטל להוכיח את נזקקותה למזונות משקמים.
- 20 31. הדין האישי החל אינו מחייב את המשיב במזונות אישה. על כן, התביעה עניינה מזונות
- 21 אזרחיים, שתכליתם להבטיח את רמת חייו של בן הזוג ולאפשר שיקומו לאחר פרידת
- 22 הצדדים. תכליתם של המזונות המשקמים לאפשר לבן הזוג הזכאי למזונות להשתלב
- 23 במעגל העבודה ולפרנס את עצמו.
- 24 32. במקרה דנן, היכרות הצדדים החלה בסמוך לסיום לימודי התיכון של המערערת, ונוהלה
- 25 בעת שירותם הצבאי. לאחר שחרורם ומשך כשנתיים טרם הנישואין, התגוררו הצדדים
- 26 תחת קורת גג אחת. נתונים אלו שוללים הסתמכות כלכלית של המערערת על המשיב
- 27 והמערערת לא הוכיחה הסכם מפורש או מכללא, המטיל על המשיב חבות לזון אותה
- 28 במקרה של פרידה. לעניין זה אין נפקא מינא כי המערערת ראתה במשיב "שר האוצר של
- 29 המשפחה".
- 30 33. לא זו אף זו, גם אם היה מוכח הסכם מכללא, (וזאת לא הוכח) המערערת לא הוכיחה את
- 31 נזקקותה למזונות. המערערת עצמה טענה כי מהלך החיים המשותפים היא עבדה והרוויחה
- 32 משכורת נאה, העבירה למשיב 3,000 ש"ח מידי חודש, שילמה את החזרי הלוואות דודתה ואת
- 33 חיובי כרטיס האשראי ששימש לצורכי מחיית הצדדים

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 56407-06-20 פלוגית נ' אלמוני ואח'

תיק חיצוני:

- 1 המערערת ממועד שחרורה משירות צבאי, ולמעט בתקופת חופשת הלידה, עובדת באותו
- 2 מקום עבודה ויכולה הייתה להמשיך לעבוד באותו היקף משרה. המערערת הפחיתה
- 3 משרתה – מרצונה שכן היא מעדיפה לקבל קצבת השלמת הכנסה. בנוסף על כך, המערערת
- 4 לא הוכיחה (ולמעשה כלל לא טענה) כי סבלה חרפת רעב.
- 5 34. זאת ועוד, התביעה הוגשה כשנה וחודשיים לאחר הפרידה. התנהלות זו מחלישה טענתה כי
- 6 המערערת נזקקת למזונות משקמים.
- 7 35. המערערת לא ידעה להסביר הסכום הנתבע. עתירתה לתשלום של 3,000 ₪ למשך 60
- 8 חודשים עבור תקופת נישואין של 21 חודשים, נטענה בעלמא ללא פירוט צרכיה, מצבה
- 9 כלכלי או נזקקות.
- 10 36. משלא נמצא בסיס לטענות המערערת, והיא לא עמדה בנטל להוכיח צורך ממשי בפסיקת
- 11 מזונות משקמים או כי סבלה חרפת רעב, תביעתה למזונות משקמים נדחתה
- 12 37. ביהמ"ש קמא מצא כי התביעה למזונות משקמים התבררה כתביעת סרק שלא היה מקום
- 13 להגישה, שלא לומר שימוש לרעה בהליך המשפטי. מקום בו מוגשת תביעת סרק, בפרט
- 14 כאשר התובע מיוצג על ידי הלשכה לסיוע משפטי, יש מקום לחיוב בהוצאות משפט.
- 15 38. על כן, לאור היקף הסעד הנתבע, מועד הגשת התביעה, טענות המערערת, אופן ניהול ההליך
- 16 על ידה, והעובדה כי המשיב ייצג את עצמו, חויבה המערערת בתשלום הוצאות משפט
- 17 לטובת הסיוע המשפטי בסך של 5,000 ₪ וסכום זה לטובת הצד שכנגד. החיוב לסיוע
- 18 המשפטי ישולם ב-15 תשלומים חודשיים ואילו החיוב לטובת הצד שכנגד יובא בחשבון
- 19 בעת איזון המשאבים בתביעה הרכושית.
- 20 **תמצית טענות המערערת –**
- 21 39. הוצאות הקטינה הוכחו באסמכתאות המעידות כי צרכיה גבוהים מהסכום שקבע ביהמ"ש
- 22 קמא.
- 23 30. שגה ביהמ"ש קמא משהפחית משכרו של האב דמי לימוד במוסד יוקרתי עפ"י בחירתו,
- 24 שכירות שטען שמשלם לאמו תוך יצירת איפה ואיפה בין הצדדים, משהמערערת מתגוררת
- 25 אף היא בבית אימה וטענה לתשלום הוצאות מדור.
- 26 31. ביהמ"ש קמא לא התחשב ברכישת הציוד הראשוני של הקטינה במלואו ע"י האם בסך של
- 27 6000 ₪.
- 28 32. המערערת עברה בשנת 2015 קורס בסיסי למזכירות רפואית, ובהתחשב שאין לה בגרות או
- 29 ניסיון בתחום, לא התקבלה לעבודה וספק אם תתקבל 5 שנים אחרי סיום הקורס.
- 30 33. עול גידול הקטינה מוטל כולו על כתפי האם, ועל כן היא אינה יכולה לעבוד שעות נוספות
- 31 או בשעות הערב כבעבר ולהגדיל הכנסתה. מחודש 10/19 הופסקה קצבת הבטחת הכנסה
- 32 של האם
- 33 34. משהסכים המשיב בכתבי ביד דין לשאת ב-30% מהוצאות מדור, לא היה מקום להפחתת
- 34 דמי המזונות ככל שיתווספו הוצאות מדור.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 56407-06-20 פלונית נ' אלמוני ואח'

תיק חיצוני:

35. הקטינה נמצאת במעון משך 8.5 שעות ביום ולא 11 כפי שקבע ביהמ"ש קמא ועל כן היה להתחשב בכך בקביעת דמי טיפול. כמו כן, היה על ביהמ"ש קמא לקבוע דמי טיפול בגין חודשים 9-10/18 מהלך חגי תשרי
36. המשיב שימש כ"שר האוצר" מהלך חייהם המשותפים של הצדדים, נשא בכל עלויות המשפחה והצדדים נהגו לחיות ברמת חיים גבוהה מהממוצע. המשיב זרק את המערערת מהדירה כשהיא בהיריון, ובנסיבות יכלה לחזור לעבודתה במשרה חלקית בלבד מחודש 11/18 ואין לה למעט עבודתה כקופאית כל ניסיון תעסוקתי. על כן, המערערת זכאית למזונות משקמים בסכום שנתבע ולא היה מקום לחייבה בהוצאות, גם לטובת הסיוע המשפטי שייצג אותה והושיט לה עזרה
- תמצית טענות המשיב –**
37. התביעה למזונות משקמים הוגשה כשנה וחודשיים לאחר פרידת הצדדים, לאחר 21 חודשי נישואין, של חיילים משוחררים בתחילת שנות העשרים לחייהם, המתפרנסים מעבודות זמניות.
38. המערערת לא נפגעה כלכלית בעקבות פרידת הצדדים
39. באת כוחה של המערערת מטעם הסיוע המשפטי, היא חברה של המערערת, ומזכירתה היא חברתה הטובה ביותר של המערערת. עוה"ד מייצגת חברה על חשבון משלם המיסים כשהאינטרס האישי גובר על האינטרס הציבורי. על כן, יש לדחות הערעור ולחייב את המערערת בתשלום הוצאות לאוצר המדינה
40. המערערת לא הוכיחה צרכי הקטינה, ואף הגישה חשבוניות פיקטיביות
- הכרעה –**
- לאחר ששמעתי טענות הצדדים, עיינתי בכתבי בי-דין ובתיק קמא, הגעתי לכלל מסקנה וכך אמליץ לחברותיי להרכב, כי דין הערעור ברובו להידחות, למעט התערבות קמעא בדמי מזונות הקטינה ואבאר-
41. אשר להכנסות הצדדים, איני רואה מקום להתערבות ערכאת הערעור. ביהמ"ש קמא העריך גובה הכנסותיהם הפנויות של הצדדים/פוטנציאל השתכרותם בהתאם לראיות שהוגשו ועל בסיס מהימנות עדויותיהם.
- הלכה היא כי אין זה דרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי מהימנות ובקביעות עובדתיות של הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים בהם מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, ונעלה מספק בעיניי כי המקרה דנן אינו נמנה עליהם.
- ביהמ"ש קמא ביסס קביעותיו, בין היתר, מהתרשמותו הישירה מעדויות הצדדים. כך למשל מצאה כב' השופטת קמא בעדות המערערת סתירות רבות והתקבל הרושם כי לא גילתה מלוא העובדות בנוגע להשתכרותה ועבודתה. משכך, נקבע כי לא ניתן היה כלל לתת אמון בגרסתה.
- מנגד, התרשמה כב' השופטת קמא כי עדות המשיב הייתה כנה וקוהרנטית, ונתנה בה אמון.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 56407-06-20 פלונית נ' אלמוני ואח'

תיק חיצוני:

42. יחד עם זאת, בהערת אגב אציין, כי נמנעתי מהתערבות בקביעותיו וממצאיו של ביהמ"ש קמא מהטעמים לעיל, וזאת חרף הקושי, לטעמי, הן בהתחשבות בתשלום שכ"ל במכללה פרטית ללא כל התייחסות לתקופת הלימודים (הקצרה בהכרח מתקופת חיוב המזונות) ותשלום שכ"ד לאם ללא אסמכתאות, (כשחיוב זה נדחה מפני חיוב מזונות הבת) והן בהעדר הבהרה בפסק בגין אילו מהתשלומים לעיל חושבה הכנסתו הפנויה של המשיב.
43. מנגד, רואה אני הצדקה להתערבות בקביעת גובה צרכי הקטינה – בעבר הוערכו צרכיו ההכרחיים המינימאליים של קטין בפסיקה על סך של 1400-1600 ₪, ובהמשך, נוכח השתנות העיתים, על סך של 1700-1800 ₪. (ראה עמ"ש 65692-11-19 מיום 22.9.20; עמ"ש 20634-04-18).
- אולם, במקרה דנן, על ביהמ"ש קמא היה להעריך כלל צרכי הקטינה, תוך התחשבות בגילה מקטני קטנים, וסבורני כי אומדן צרכיה על סך של 1600 ₪ בלבד הוא על הצד הנמוך המצדיק התערבות.
44. על כן, וככל שתתקבל דעתי, ראוי ונכון להעמיד כלל צרכי הקטינה, ללא הוצאות מדור, על סך של 2200 ₪, מתוכם על האב לשאת, בהתאם ליחס הכנסות של 40-60% בסך של 1300 ₪ לחודש.
45. לאור זמני שהות מצומצמים של הקטינה עם האב מהלך מס' שעות בשבוע וללא לינה, ומשכך נטל הגידול על כתפי האם, עד מעבר האם לדירה משלה וחיוב האב בהוצאות מדור, ישא האב במזונות הקטינה בסך של 1450 ₪.
46. כקביעת ביהמ"ש קמא, בה לא ראיתי להתערב, כפוף להצגת המערערת הסכם שכירות/הסכם משכנתא ומגורים בפועל בדירה נפרדת, ישלם המשיב 30% משכר דירה/החזר משכנתא, עד למקסימום של 750 ₪.
- החל ממועד נשיאת האב בהוצאות מדור, יופחתו דמי מזונות הקטינה לסך של 1300 ₪.
47. אשר לדמי טיפול, משהובהר כי הקטינה נכנסה למעון רק בחודש 11/18, ישא האב גם בדמי טיפול בגין חודשים 9-10/18 בסך של 500 ₪ לחודש כקבוע בפסק. אשר לרכישות הראשונה שביצעה המערערת, הרי שאלה מכוסות במענק הלידה.
48. סופו של יום, ככל שתתקבל דעתי, אמליץ לחברותיי להרכב, כי מעבר לשינוי גובה דמי המזונות בגין הקטינה כמפורט לעיל ותוספת תשלום דמי טיפול עבור חודשים ספטמבר-אוקטובר לשנת 2018, יתר פסק דינו של ביהמ"ש קמא יוותר על כנו משלא מצאתי הצדקה להתערבות ערכאת הערעור.
- 30
- 31
- 32
- 33
- 34

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 56407-06-20 פלונית נ' אלמוני ואח'

תיק חיצוני:

49. כמו כן, נוכח תוצאות הערעור, איני רואה ליתן צו להוצאות; חלף זאת אציע כי ההוצאות שהושתו על המערערת בבית המשפט קמא יבוטלו.

השופט ניצן סילמן

השופטת ברכה בר-זיו (אב"ד):

מסכימה.

השופטת ברכה בר-זיו

השופטת עפרה אטיאס:

מסכימה.

השופטת עפרה אטיאס

הוחלט:

1. אנו מעמידים את צרכי הקטינה, ללא הוצאות מדור, על סכום של 1,450 ₪ לחודש, מתוכם יישא המשיב בסך של 1,300 ₪ לחודש.
2. המשיב יישא במזונות הקטינה בסך של 1,450 ₪ לחודש, וזאת ממועד פסק דינו של בימ"ש קמא.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 56407-06-20 פלונית נ' אלמוני ואח'

תיק חיצוני:

- 1 3. החל מהמועד בו יישא המשיב בהוצאות מדור של הקטינה, יופחתו דמי המזונות לסך של
- 2 1,300 ₪ לחודש.
- 3 4. המשיב ישלם למערערת דמי טיפול בסך 1,000 ₪, עבור החודשים 9-10/18.
- 4 5. ההוצאות בהן חוייבה המערערת בפסק דינו של בימ"ש קמא מבוטלות.
- 5 6. אין צו להוצאות בערעור.
- 6 7. ככל שהופקד על ידי המערער פקדון בערעור, הוא יוחזר למערערת באמצעות באת כוחה.
- 7
- 8 ניתן היום, א' שבט תשפ"א, 14 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.
- 9
- 10

ניצן סילמן, שופט

עפרה אטיאס, שופטת

ברכה בר-זיו, שופטת [אב"ד]